

РЕШЕНИЕ

№ 4406

гр. София, 02.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 22.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3521** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.197, ал.2-4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК):

Образувано по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. М. срещу Решение № ПИ-94/ 22.03.2021г. на директора на ТД на НАП С., с което като неоснователна е отхвърлена жалбата на дружеството срещу действията на публичния изпълнител, обективирани в Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх.№ С210023-022-0014895/ 02.03.2021г., издадено от В. П. - П., главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП-С..

Въведени са отменителните основания по чл.146, т.3, 4 и 5 АПК вр. § 2 ДР на ДОПК и се поддържа нищожност на потвърденото с решението ПНОМ поради съществено противоречие с материалния закон, което пречи да се породят целените с него правни последици – нарушение на императивното правило на чл.195, ал.3, т.2 ДОПК. Жалбоподателят е на становище, че след отмяната на РА № Р-22221518004523-091-001/ 18.02.2019г., във връзка с който е издадено ПНОМ № С-190022-022-0023815/ 28.03.2019г., публичният изпълнител не е отменил последното, което означава, че към 02.03.2021г. то е действащо и в полза на фиска са обезпечени активи на стойност 889814 лв. Към същата дата по изп. дело №[ЕИК]/ 2016г. дружеството има задължения в размер на 197424,80 лв. Решаващият орган игнорира разпоредбата на чл.142, ал.1 АПК, преценявайки липсата на представено обезпечение към момента на разглеждане на жалбата, а не към 02.03.2021г.

Изразено е несъгласие с аргументите на решаващия орган относно

несеквестрируемостта на заповираното вземане с позоваване на чл.132, ал.1 от Регламент (ЕС) № 1303/ 2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013г. за определяне на общоприложими разпоредби на Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/ 2006 на Съвета.

Искането до съда е за отмяна на решението и за прогласяване нищожността на ПНОМ.

В писмен отговор, съпровождащ преписката, решаващият орган чрез представител по пълномощие отрича допустимостта на жалбата поради отпаднал правен интерес на дружеството с оглед издаденото на 22.03.2021г. Постановление за отмяна на обезпечителни мерки № С210023-024-0009021. При условията на евентуалност се поддържа неоснователност на жалбата с аргументи за приложимост на Р. № 592/ 21.08.2018г. за разплащанията на разпоредители с бюджет по договор; на чл.198 ДОПК, на чл.178, ал.1 ДОПК и на чл.213 ДОПК.

Претендира юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на заплатеното адвокатско такова.

В съдебно заседание страните чрез процесуални представители поддържат оспорването/отговора на сочените в тях основания.

От фактическа страна се установява:

Съобщение за доброволно изпълнение изх. № С160022-048-0010670/ 19.07.2016г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С. удостоверява, че спрямо [фирма] е образувано изп. дело №[ЕИК]/ 2016г. за изпълнение на публични задължения, възлизащи на 156466,21 лв. главница и 566145,72 лв. лихви, или общо 222611,93 лв.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) изх. № С160022-022-0019552/ 22.08.2016г. на публичния изпълнител е наложен запов върху движими вещи – маршрутизатори, процесори, твърди дискове, сървъри и комутатори с обща балансова стойност 237319,36 лв.

С ПНОМ изх. № С180022-022-0013089/ 09.03.2018г. е наложен запов върху вземането на дружеството от Министерството на икономиката за сумата 16982,79 лв.

С ПНОМ изх. № С190022-022-0023815/ 28.03.2019г. е наложен запов върху описани в акта движими вещи. В постановлението е посочено, че се издава във връзка с Решение № 47/ 19.03.2019г. на директора на дирекция ОДОП С. за спиране на изпълнението на Ревизионен акт № Р-22221518004523-091-001/ 18.02.2019г. за сумата 469731,97 лв., включваща главница 358985,16 лв. и лихви 110746,81 лв.

На 27.07.2020г. орган по приходите при ТД на НАП С. издава на [фирма] удостоверение, че дружеството има публични задължения за корпоративен данък по ГДД по чл.92 ЗКПО за 2020г. в общ размер на 101,60 лв.

С ПНОМ изх. № С-210023-022-0014895/ 02.03.2021г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., офис С. област е наложен запов върху вземането на [фирма] по фактура № 1 от 23.02.2021г., системен договор № 197090/ 22.05.2020г. за сумата от 197427,80 лв.

С изх. № С-210023-009-0002259/ 11.03.2021г. до министерството на икономиката е отправено разпореждане за изпълнение на основание чл.230, ал.-4 ДОПК.

С Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. №

C210023-024-0007800/ 11.03.2021г. на публичния изпълните са отменени запорите, наложени с ПНОМ № С190022-022-0023815/ 28.03.2019г. Видно от съобразителната част на този акт (л.59, гръб) причина за произнасянето му е отмяната на РА № Р-22221518004523-091-001/ 18.02.2019г. с Решение № 799/ 10.05.2019г. на директора на дирекция „ОДОП“ С..

С Разпореждане изх. № С210023-125-0065848/ 22.03.2021г. е извършено разпределение на постъпилото плащане в размер на 197427,80 лв. по периоди и публични задължения на дружеството. Същия ден е издадено Постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. № С210023-024-0009021/ 22.03.2021г. за отмяна на запора, наложен върху вземането на жалбоподателя от министерството на икономиката по цитирания договор.

ПНОМ изх. № С-210023-022-0014895/ 02.03.2021г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., офис С. област е оспорено пред териториалния директор на 08.03.2021г. (л.43-46) с възражения за неговата нищожност на две основания: първо, защото с ПНОМ № С-190022-022-0023815/ 28.03.2019г. са наложени запори върху активи на дружеството с обща балансова стойност 841829 лв.; с Решение № 799/ 10.05.2019г. на директора на дирекция ОДОП С. РА № Р-22221518004523-091-001/ 18.02.2019г. е отменен без да е отменен обезпечителният акт; към 02.03.2021г. по изп. дело №[ЕИК]/ 2016г. има непогасени публични задължения на обща стойност 197424,80 лв. – сума, обезпечена с активи на цитираната стойност, но въпреки това е издадено спорното ПНОМ. Второ, запорираното вземане представлява безвъзмездна финансова помощ под режим „регионална инвестиционна помощ“ и е несеквестрируемо по чл.132, ал.1 от Регламент (ЕС) № 1303/ 2013 на Европейския парламенти на Съвета от 17.12.2013г. за определяне на общоприложими разпоредби на Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/ 2006 на Съвета.

С Решение № ПИ-94/ 22.03.2021г. на ответника жалбата е отхвърлена като неоснователна предвид допустимостта (по чл.198, ал.2 ДОПК) да се наложат няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането. Решаващият орган акцентира върху неплащането на текущите задължения в законоустановените срокове от страна на дружеството, които към 02.03.2021г. са формирани от РА № Р-22221414001053-091-001/ 24.04.2015г. и от данъчни декларации със срокове за доброволно плащане съответно до 01.04.2019г. и до 30.06.2020г. Според ответника публичният изпълнител е анализирал приложените доказателства, размера на задължението и възможността на длъжника да обслужва текущите си задължения, както и гаранциите за събиране на публичното вземане и принципа за бърза ликвидност на вземанията и така е обосновал обезпечителната нужда да наложи заповор върху вземането от третото лице. Последната дата, на която по изпълнителното дело е постъпило плащане от [фирма], е 27.11.2018г. Позоваването на удостоверение с дата 27.07.2020г. е неоснователно, тъй като в него по силата на чл.87, ал.6 ДОПК не се посочват обезпечените задължения. Липсвали данни за моментното състояние и местонахождението на запорираните движими вещи. По отношение на довода за несеквестрируемост на вземането от министерството на икономиката решаващият

орган подчертава, че разпоредбата на чл.213 ДОПК е специална и изчерпателна и сочи, че чл.94 от ЗДБРБ за 2019 съотв. чл.96, ал.1 и ал.2 от ЗДБРБ за 2020г. и чл.99, ал.1 и ал.2 от ЗДБРБ за 2021г. уреждат несеквестрируемост на определени средства, каквито не са тези по спорното вземане от министерството на икономиката. Решаващият орган заключава, че Регламент (ЕС) № 1303/ 2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013г. за определяне на общоприложими разпоредби на Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/ 2006 на Съвета не съдържа изрична забрана за насочване на принудителното изпълнение върху вземания на бенефициента на тези средства, срещу когото са предприети действия по принудително изпълнение и несеквестрируемост на средствата.

Подадена е съдебната жалба.

От правна страна съдът намери следното:

Преценката за допустимост на оспорването съдът е обективирал в разпореждането за насрочване на делото в осз (л.102), а не са настъпили обстоятелства, обуславящи изменението му.

Без да има спор относно компетентността, формата и процедурата по издаване на обжалваното ПНОМ, съдът установи, че същото е издадено при противоречие с материалния закон.

Бе посочено, че с ПНОМ изх. № С190022-022-0023815/ 28.03.2019г. спрямо жалбоподателя е наложен заповед върху подробно описани движими вещи за спиране на изпълнението на РА № Р-22221518004523-091-001/ 18.02.2019г., с който са установени задължения, възлизащи на 469731,97 лв. (главница 358985,16 лв. и лихви 110746,81 лв.) По-малко от два месеца след издаване на това постановление ревизионният акт е отменен – обстоятелство, удостоверено от публичния изпълнител в Постановление за отмяна на обезпечителни мерки изх. № С210023-024-0007800/ 11.03.2021г. Това означава, че наложените с ПНОМ изх. № С190022-022-0023815/ 28.03.2019г. обезпечителни мерки са продължили действието си включително към датата на издаване на ПНОМ изх. № С2100223-022-0014895/ 02.03.2021г.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 1 ДОПК предвижда, че обезпечение се извършва, ако без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително, когато е разсрочено или отсрочено. Целта на уредбата е защита на публичния интерес, на фиска и да гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите до окончателното му погасяване. Определяща е обаче обезпечителната нужда – възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. Преписката не съдържа данни, а и не се твърди, че публичният изпълнител е извършил преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания. В ПНОМ липсва каквото и да е било анализ на твърдените факти и обстоятелства, за да се приеме, че е застрашено удовлетворяването на публичния кредитор. Единствено е посочено бланкетното - ще се затрудни събирането на публичното вземане и липсата на данни в регистъра за имоти и регистрирани МПС. По принцип липсата на данни за недвижими и движимо

имущество е индигия за затруднения или невъзможност за събиране на предполагаемите вземания, но това не може да бъде единствено основание за налагането на обезпечителните мерки, ако изводът за наличието на действителен и сериозен риск за събиране на публичните вземания не се подкрепя от други факти и доказателства - такива, които се извличат от естеството, характера и продължителността на търговската дейност на задължения субект, неговата фискална история, в това число резултати от ревизии и проверки, наличие на други непогасени публични задължения, конкретни негови действия – например такива, които могат да се определят като препятстване на проверки, укриване на данни, разпореждане с имущество след възлагането на ревизия и др., каквито данни в случая липсват. При това положение ПНОМ не съдържа мотиви, които да правят обоснован извода на публичния изпълнител, че без конкретната обезпечителна мярка събирането на непогасените публични задължения, (които са в значителен размер, но са обезпечени с ПНОМ изх. № С190022-022-0023815/ 28.03.2019г. след отмяната на РА № Р-22221518004523-091-001/ 18.02.2019г., с който са установени задължения, възлизащи на 469731,97 лв.), ще бъде невъзможно или сериозно затруднено. Следва да се има предвид и че общо изискване към всеки административен акт е спазване на принципа за съразмерност на акта и изпълнението му спрямо засягането на правата и законните интереси на адресата му, прогласен в субсидиарно приложимия АПК - чл. 6, още повече при специалното изискване на чл. 195, ал. 2 от ДОПК за мотивиране на обезпечителната нужда. Ето защо преценка на обезпечителната нужда и съответна на нея мярка, постигаща целта на изпълнението ѝ, по възможност по-благоприятната за длъжника, е дължима и при налагането на обезпечителни мерки по реда на 197 ДОПК. Доколкото в случая не е сторено това, следва да се приеме, че не е спазен и принципът на съразмерност, наред с немотивираността.

При този извод преценката дали обезпеченото вземане е секвестрируемо е безпредметна.

По изложените съображения обжалваното решение и потвърденото с него постановление за налагане на обезпечителни мерки следва да бъдат отменени.

При този изход на делото на жалбоподателя на основание чл.161, ал. 1 от ДОПК се дължат разноски, каквито той е направил за заплащане на държавна такса по жалбата 50 лв. и 5400 лв. възнаграждение по фактура № 0...026/ 30.03.2021г., издадена от АД „Г., И. и А.“. Основателно е обаче възражението за неговата прекомерност с оглед отсъствието както на фактическа, така и на правна усложненост на спора и приключването му в едно съдебно заседание без допълнение на доводите в жалбата. Ето защо съдът го редуцира до 2000 лв.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. М., Решение № ПИ-94/ 22.03.2021г. на директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на обезпечителни мерки ПНОМ изх.№ С210023-022-0014895/ 02.03.2021г., издадено от В. П. - П., главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП-С..

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на ИТ Т.“ Е. с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. М. 2050 (две хиляди и петдесет) лв. разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: